

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Δαυίδ οσίου Του εν Θεσσαλονίκη, Ιωάννου επισκόπου Γοθίας.

Έτος 9^ο Τεύχος 391

Κυριακή Α' Ματθαίου [των Αγίων Πάντων]

Γιορτάζει η αγία μας Εκκλησία και πανηγυρίζει σήμερα τους Αγίους Πάντες, όλους δηλαδή εκείνους τους συνανθρώπους μας που όχι μόνο πίστεψαν στο κήρυγμα του Χριστού, αλλά με τη ζωή τους έκαναν πράξη τις αλήθειες του Ευαγγελίου και με το παράδειγμά τους ενισχύουν και προτρέπουν όλους εμάς να συνεχίσουμε τον καλό αγώνα της πίστεως. Είναι οι αδελφοί μας οι γνωστοί και οι αφανείς, είναι οι προστάτες μας, εκείνοι που πρεσβεύουν στον Κύριο και για τη δική μας σωτηρία και θαυματουργούν όταν τους επικαλούμαστε με πίστη, είναι τα ζωντανά βιβλία της πίστεως, τα παραδείγματά μας και η απόδειξη ότι ο αγώνας μας και εφικτός είναι και δεν είναι άσκοπος αλλά το αντίθετο, σωτήριος και ζωοποιός.

Γι αυτό και σήμερα ακούμε από τον Ευαγγελιστή Ματθαίο να μας μεταφέρει τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: “ Κάθε έναν που θα με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα τον ομολογήσω κι εγώ μπροστά στον Πατέρα μου τον επουράνιο· και όποιον με αρνηθεί ενώπιον των ανθρώπων, θα τον αρνηθώ κι εγώ μπροστά στον Πατέρα μου. Εκείνος που αγαπά μητέρα ή πατέρα περισσότερο από εμένα, δεν μου είναι άξιος· και εκείνος που αγαπά τα παιδιά του περισσότερο από εμένα, δεν μου είναι άξιος. Κι εκείνος που δεν σηκώνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν μου είναι άξιος”. Του λέει ο Πέτρος: Κύριε, ορίστε, τα έχουμε εγκαταλείψει όλα για να σε ακολουθήσουμε· τί λοιπόν θα κερδίσουμε; Ο Χριστός υπόσχεται ότι κατά την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας Του οι Απόστολοι θα καθίσουν δίπλα από τον θρόνο Του,

και θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ, “και ο καθένας που άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή μητέρα ή πατέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή αγρούς για χάρη του ονόματός μου, θα λάβει εκατό φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει την αιώνιο ζωή”.

Η ομολογία της πίστεως αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία για τη ζωή μας. Οι Άγιοι Πάντες το πέτυχαν αυτό, ομολόγησαν δηλαδή την πίστη τους στο Χριστό και Τον έθεσαν πρώτη προτεραιότητα στη ζωή τους, πάνω από κάθε τι ανθρώπινο και γήινο, γι αυτό και δοξάστηκαν από τον Θεό και τιμούνται από εμάς σήμερα. Και όταν μιλάμε για ομολογία πίστεως, έχουμε βέβαια στο νου μας τους άπειρους Μάρτυρες, που θυσίασαν ακόμα και τη ζωή τους προκειμένου να μην αρνηθούν την πίστη τους στον Χριστό. Δεν σκέφτηκαν τίποτα, δεν δέιλιασαν μπροστά σε καμία απειλή, δεν κάμφθηκαν από τους πόνους και τα βασανιστήρια, δεν αρνήθηκαν τον Χριστό ακόμα και όταν οι τύραννοι θανάτωναν ενώπιόν τους τα αγαπημένα τους πρόσωπα, γονείς, παιδιά, συζύγους. Για τους Μάρτυρες της πίστεώς μας το μεγαλύτερο αγαθό, το οποίο δεν μπορεί κανείς να μας αφαιρέσει, είναι ο Χριστός, τον οποίο δεν αρνήθηκαν και γι αυτό τα ονόματά τους έχουν μείνει αιώνια γραμμένα στο βιβλίο της ζωής.

Η ομολογία ωστόσο της πίστεως στον Χριστό δεν έχει να κάνει μόνο με το σωματικό μαρτύριο, αλλά με την όλη στάση του ανθρώπου, με τη διαρκή παρουσία του Χριστού στην καρδιά και στη ζωή του. Ομολογία πίστεως έδωσαν οι ασκητές της ερήμου, που θυσίασαν κάθε δικαίωμά τους και κάθε άνεση, ακόμα και την καθημερινή τους τροφή, για την αγάπη του Χριστού. Ομολογία πίστεως έδωσαν και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ποιμαίνοντας τον λαό του Θεού με το παράδειγμά τους και με τα συγγράμματά τους, με τα οποία αγωνίστηκαν να μας μορφώσουν εν Χριστώ και να αντικρούσουν τις πλάνες των αιρέσεων.

Ομολογία πίστεως έδωσαν και όλοι οι Άγιοι, ακόμα και εκείνοι που παραμένουν άγνωστοι σε εμάς και μόνο ο Θεός γνωρίζει. Ομολογία του Χριστού καλείται να δώσει ο κάθε πιστός σε κάθε εποχή και σε κάθε περίπτωση, σε κάθε πτυχή και δραστηριότητα του καθημερινού του βίου, στην εργασία, στο σπίτι, στις συναναστροφές, στην κοινωνία, στον κάθε μας συνάνθρωπο. Ιδιαίτερα μάλιστα στην εποχή μας, που γίνεται προσπάθεια να περιοριστεί η πίστη στην ιδιωτική ζωή του ανθρώπου, που ο Χριστός και η πίστη μας βάλλεται με νέα μέσα και με πρόσχημα τα ανθρώπινα δήθεν δικαιώματα, ο λόγος του Κυρίου μας θα πρέπει να μας προβληματίσει ακόμα περισσότερο. Και τούτο επειδή, δυστυχώς, πολλές φορές παραθεωρούμε τον Χριστό και θέτουμε άλλες προτεραιότητες στη ζωή μας. Ασχολούμαστε με τα βιοτικά και τα καθημερινά, με την εργασία μας, με την οικογένειά μας, με τα θέλω μας, με το πώς θα γίνουμε αρεστοί και “επιτυχημένοι” στον κοινωνικό μας περίγυρο, και ξεχνάμε τον Χριστό ή δεν μιλάμε και πολύ γι' Αυτόν, μήπως

και μας παρεξηγήσουν ή μας περιθωριοποιήσουν. Για να μη βρεθούμε στο περιθώριο της κοινωνίας, διαλέγουμε να θέσουμε τον Χριστό στο περιθώριο της ζωής μας, και να ασχοληθούμε με Αυτόν όταν οι άλλοι δεν θα μας βλέπουν, μυστικά και ιδιωτικά.

Στο σύγχρονο αυτό πειρασμό ας μη λησμονούμε ότι καμία αρετή δεν έχει μεγαλύτερη σημασία, όσο από την δημόσια ομολογία της πίστης μας στον Χριστό, όχι απλά με λόγια, αλλά με τα έργα μας και με τις πράξεις μας. Διαφορετικά, αν δεν κάνουμε πράξη όσα μας προτρέπει σήμερα ο Χριστός, θα εκπλαγούμε εκείνη την ημέρα, όταν θα φωνάζουμε “Κύριε, άνοιξέ μας” κι εκείνος απαντήσει “Αλήθεια, δεν σας γνωρίζω” (Ματθ. 25, 12).

π. Χερουβείμ Βελέτζας

‘Ο χορός των Αγίων’

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ

Με σεβασμό, τιμή και ευλάβεια στρέφουμε, την σκέψη μας σήμερα στα πρόσωπα των Αγίων μας.

Οι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας όρισαν, μετά την Κυριακή της Πεντηκοστής να τιμώνται όλα εκείνα τα πρόσωπα, τα οποία πέρασαν από τον πλανήτη αυτόν της γης κι ενώθηκαν με τον Θεό, έγιναν φως, «φως όλοι γεγονότες θείον» και εδόξασαν με την ζωή τους το όνομα του Χριστού.

Είναι η ανθοφορία και η καρποφορία του Αγίου Πνεύματος. Είναι οι Άγιοι, η ίδια η Πεντηκοστή μέσα σε όλη την ιστορία. Είναι οι θνητοί, όπως είμαστε και εμείς, που αντιστάθηκαν όμως σθεναρά στην φθορά της αμαρτίας. Είναι τα πιστά αντίγραφα της εικόνας του Θεού. Είναι οι εκλεκτοί φίλοι του Χριστού «οι ακολουθούντες το Αρνίον όπου αν υπάγη».

Α. Και γιορτάζουμε αυτήν την γιορτή:

Πρώτον, για να φανερώσει η Εκκλησία μας την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην ζωή της και ιδιαίτερα στην ζωή των μελών της. Πως, δηλαδή, ένας άνθρωπος δεχόμενος μέσα του αυτήν την φωτιστική ενέργεια, ανυψώνεται από την γη προς τον Ουρανό, ενώνεται με τον Θεό και γίνεται η πεσμένη φύση του ανθρώπου ομόθεη κατά χάριν με την Τρισήλιο Θεότητα.

Αυτή η γιορτή, δεύτερον, μας θυμίζει πως πολλοί από αυτούς που ευαρέστησαν τον Θεό παρέμειναν άγνωστοι και ανώνυμοι στους ανθρώπους. Έτσι, με αυτήν την Σύναξη, όλοι μαζί οι Προπάτορες, οι Πατριάρχες, οι Προφήτες και οι Δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης, οι πνευματέμφοροι

Απόστολοι, οι Μάρτυρες και οι Ιεράρχες, «οι καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες», οι Όσιοι, καθώς και ο χορός των Αγίων γυναικών, με τα διάσημα της θείας αγάπης και με τα στίγματα του Ιησού Χριστού στο σώμα τους, τιμώνται όλοι από κοινού σε μία μέρα και με μία γιορτή.

Καί τρίτον, αυτή η γιορτή μας υπογραμμίζει: πως όλοι αγωνίσθηκαν για το πρόσωπο του Χριστού, πως όλοι ακολούθησαν τον ίδιο δρόμο του αγιασμού, πως όλοι αναδείχθηκαν μέλη του σώματος του Χριστού, πως όλοι περιέφεραν «την νέκρωσιν του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί» τους.

B. Χαρακτηριστικό γνώρισμα των Αγίων μας είναι η κακουχία και η περιφρόνηση, τα βασανιστήρια και ο θάνατος· η ανταλλαγή, ακόμη, της επίγειας δόξας και τιμής, της κοσμικής χαράς και της απολαύσεως με τα δάκρυα της ασκήσεως και τον χιτώνα της ταπεινώσεως, με την «μωρία» του κηρύγματος και τα ράκη της διά Χριστόν σαλότητος.

Αντάλλαξαν αυτήν την ζωή, την πρόσκαιρη και φθαρτή, με εκείνη την άφθαρτη και αιώνια. Με την δύναμη της πίστεως, επώνυμοι και ανώνυμοι, άνδρες και γυναίκες, «κατηγωνίσαντο βασιλείας, ειργάσαντο δικαιοσύνην, επέτυχον επαγγελιών, έφραξαν στόματα λεόντων, έσβεσαν δύναμιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, εγενήθησαν ισχυροί εν πολέμω, παρεμβολάς έκλιναν αλλοτρίων. ... έτεροι δε εμπαιγμών και μαστίγων πείραν έλαβον, έτι δε δεσμών και φυλακής· ελιθάσθησαν, επρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον, περιήλθον εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι». Έτσι αποθησαυρίσθηκαν στις ουράνιες αποθήκες σαν ωραιότατος και γλυκύτατος καρπός του Χριστού, όπως θα γράψει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης. Γι' αυτό κι αν όλο τον κόσμο αντιπαραβάλης με τους Αγίους, θα δεις ότι η ζυγαριά θα κλείνει προς το μέρος των Αγίων, διότι είναι τιμιώτεροι όλου του κόσμου.

Ο χορός των Αγίων, οι «μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων» είναι η αναψυχή μας μέσα στην ανατριχίλα του θανάτου και της αμαρτίας, του άγχους και της φοβίας που ζούμε καθημερινά. Είναι η ελπίδα μας ότι στην επικοινωνία μαζί τους ακούν τα αιτήματά μας και γοργά τα μεταφέρουν στον Θρόνο της Θείας Μεγαλωσύνης. Μας ελέγχουν, επίσης, με το γνήσιο παράδειγμά τους και τον τρόπο ζωής τους και μας αφήνουν αναπολόγητους για τις χαμηλές επιδόσεις μας στον δρόμο της αρετής και του καθήκοντος. Στην τεχνοκρατούμενη εποχή μας, που όλα τα υπολογίζουμε με τον οικονομικό παράγοντα και με τον θάνατο του άλλου για να επικρατήσουμε εμείς, εκείνοι προβάλλουν ως αντίρροπο την μέχρι θυσίας και αίματος αγάπη τους προς τον Θεό και προς την εικόνα του Θεού που είναι ο άνθρωπος.

Μας αγαπούν, ακόμα, οι Άγιοι και πρεσβεύουν για μας και μας περιμένουν, «ίνα μη χωρίς ημών τελειωθώσι».